

Важливу роль відіграє й прониклива музика композитора Володимира Гронського, який має чималий досвід написання творів для кіно. Органічно вплетено у відеополотно й музичні нитки-нотки барда Володимира Самаїди, пісню у виконанні Тамари Гвердцители, фрагмент виступу ансамблю «Сухішвілі». Відома композиція «Така, як ти» у виконанні Святослава Вакарчука набула нового звучання, ставши своєрідною кодою в музично-оформленні фільму.

«Серце мами Гонгадзе», образно кажучи, варте інтенсивнішого «буття» на великих екранах, у телевізійних ефірах. На цьому наголошували й українські, й закордонні глядачі

(у Парижі й Талліні) на допрем'єрних показах. В'ячеслав Бігун підкреслив, що цей епічний за духом фільм – результат роботи його однодумців і небайдужих людей. Як не прикро, але п'ятеро з тих, хто був причетний до цієї роботи, відійшли у вічність. Окрім пані Лесі, її брат Зенон, бабуся Георгія Руф Гонгадзе, богослов Любомир Гузар, а також оператор і монтажер фільму Борис Ухов. Ця кіноробота – пам'ятник світлим людям.

Хочеться вірити, що виходу стрічки в широкий прокат сприятимуть не тільки вони на духовному рівні, а й безпосередньо наші сучасники, від яких сьогодні залежить доля українського кінематографа.

«Хотіла б я піснею стати...»

Лариса Брюховецька

Софія Лешишак (Львів, II місце).

Зірки зійшлися так, що XXI Всеукраїнський конкурс професійних читців імені Лесі Українки, що проводиться кожної осені в Луцьку, видався на славу. Сприяло те, що цього року конкурс об'єднав інтелектуально сильних, талановитих учасників. Це одноставно визнали члени журі, до яких, окрім голови, народної артистки України Тетяни Стебловської, директора, художнього керівника Волинського театру ляльок Данила Поштарука та мене, входили троє викладачів: двоє – Любов Підлісна та Тетяна Кобзар – сценічної мови і одна – Надія Кукуруза – сценічного мистецтва і хореографії, тобто люди фахові та досвідчені.

Було то не просто читання, було проживання, входження в образи Лесі Українки. Живий музичний супровід,

Вероніка Позняк (Львів, III місце).

спів (іноді – фонограма), пластика доповнювали слово. Можна говорити про єднання читців з автором. Обирали твори складні: як популярні, так і маловідомі, але майже всі учасники змогли заглибитися в їхню суть і розкрити її. Зокрема, студенти КНУТКіТ ім. І. Карпенка-Карого Олександр Діденко та Діана Кузьміна запропонували традиційну інтерпретацію поеми «Роберт Брюс, король шотландський», яка сьогодні звучить свіжо й актуально. Студенти Запорізького національного університету Катерина Якимець та Владислав Ситник також виступили в парі: вони обрали діалог Одержимої та Месії з драматичної поеми «Одержима», перевівши твір з епічного реєстру в наближений до земного життя. Цей же твір

виконала і Ольга Довгас з Івано-Франківська. Можливо, не достатньо виправдану, але доволі несподівану форму для втілення драматичної поеми «На полі крові» – одного з найулюбленіших серед театралів твору Лесі Українки – знайшов артист Волинського театру ляльок Олексій Поліновський, перевтілюючись у Юду. Прочанин у його інтерпретації став слідчим-енкавеевником, який допитує сексота Юду. Можна тільки подивуватись прозорливості й універсальності геніальної поетеси, чий твір лягає на жакливі реалії країни Рад тоталітарної доби. Місто Дніпро представляла студентка Дніпропетровського театральнo-художнього коледжу Олександра Кравцова, прочитавши поему «Ізоolda Білорука». Кирило Колісник з Харківського університету мистецтв ім. І. Котляревського звернувся до маловідомої поеми «Весна в Єгипті», щоправда, не зовсім виразно її подавши.

Одним із найсильніших за змістом і виконанням на конкурсі було «Прокляття Рахлі» («Апокриф»), пристрасно зігране (саме так) актрисою Волинського театру ім. Т. Шевченка Іриною Грошевою. Тут проявився великий темперамент у втіленні трагізму матері, що втратила своїх дітей.

Традиційно високим рівнем майстерності потішила львівська акторська школа. Вероніка Позняк і Софія Лешішак зі Львівського національного університету ім. І. Франка підготувалися ретельно, що відчувалося в тому, як вбудували і подали твори. Вероніка в композиції віршів Лесі Українки зуміла створити атмосферу закоханості в життя, радості наперекір незгодам. Софія Лешішак прочитала «Ра-Менеїс», поему про єгипетську царицю. Відомо, що Леся Українка глибоко освоїла історію як давньої Іудеї, так і давнього Єгипту, черпаючи звідти історичні факти й постаті – під її пером і завдяки творчій фантазії вони ставали актуальними. У цьому творі прозвучав мотив мимущості людського життя й важливості того, яку пам'ять по собі залишає людина, що при владі. Софія вільно і невимушено відчувала себе в складній атмосфері та не менш складній ритміці цього твору. Приємне враження справили Олександр Манастирський з Чернігівського театру ім. Т. Шевченка (фантазія «Полярна ніч») та студент Київського театральнoго вишу Петро Ніньовський («Святий вечір»).

Другий тур пройшов так само на високому рівні. Насамперед вражав вибір творів: тут була барвиста палітра української літератури, та якої! «Сон» Тараса Шевченка, «Сойчине крило» Івана Франка, «Синя книжечка» Василя Стефаника, композиція з поезії Богдана-Ігоря Антонича, «Діва і монах» Остапа Вишні, «Україна в огні» Олександра Довженка, «Записки українського самашедшого» Ліни Костенко, композиція з віршів Мар'яни Кіяновської. Названо не всі, але це те, до чого доклали свої творчі сили і фантазію актори. Конкурс був досконало організований – всі учасники і члени журі дякували Данилові Андрійовичу Поштаруку та його дружній команді. Думка членів журі і глядачів була одноставною: це воістину свято поезії і долучення до справжньої творчості. Учасники конкурсу вселяють сподівання, що майбутнє нашого театру в надійних руках.

Петро Ніньовський (Київ, Гран-прі).

Олександр Манастирський (І місце, Чернігів).

Федір Стригун вітає учасників конкурсу з відкриттям. Всі фото Леоніда Максимова.